

Ένα κάθε μήνα.

Αγαπητοί μου ένοριτες,

Αφορμή πήρα αυτή τή φορά από τό γεγονός τής έορτῆς τής Ὑπαπαντῆς, ὅταν ἡ Θεοτόκος, μητέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ τόν Ἰωσήφ, τόν ἔφεραν σαράντα ἡμερῶν, νά τόν ἀφιερῶσουν στό Ναό τοῦ Σολομῶντος. Ἐκεῖ τόν πήραν οἱ ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ καί τέλεσαν τά διατεταγμένα. Λίγο νωρίτερα, τούς συνάντησε ὁ γηρεός Συμεών λέγοντας ἐκεῖνον τόν καταπληκτικό λόγο: *«Νῶν ἀπολύεις τόν δοῦλο σου Δέσποτα... Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου...»*

Αὐτή ἡ ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη στούς Ἱερεῖς, πού ἱεουργοῦν τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ, στούς Ἱερεῖς πού σέβεται ὁ ὀρθόδοξος πιστός λαός, στούς Ἱερεῖς πού διακονοῦν τό τρισμέγιστο λειτουργήμα τής σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερα σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο.

Ὁ Ἱερέας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι κάποιος διαφορετικός ἀπό τούς ἄλλους πιστούς. Εἶναι γέννημα - θρέμμα τοῦ σώματος τής Ἐκκλησίας, ἕνα μέλος τής Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο προβάλλει ἡ Ἐκκλησία καί ὁ Θεός διά τοῦ μυστηρίου τής Ἱερωσύνης. Τόν φωτίζει μέ τό εἰδικό χάρισμα, γιά νά γίνει **ὁ Βασιλεύς, ὁ Ἱερεὺς καί ὁ Προφήτης** τής τοπικῆς Ἐκκλησίας. Τίθεται ὡς **ὑπηρέτης καί ὑπουργός τῶν πιστῶν**, ἔρχεται νά τούς ὑπηρετήσει στό θαῦμα τής σωτηρίας τους. Ἐρχεται, νά ἐπουλώσει τίς ποικίλες πληγές τῶν μελῶν τοῦ σώματος τής Ἐκκλησίας, προσωπικές, οἰκογενειακές, κοινωνικές, ψυχολογικές, οικονομικές. Καί ὅλα αὐτά μέ πιστότητα καί ἀφοσίωση.

Τό ἔργο τοῦ Ἱερέως εἶναι κυρίως μυστηριακό, κηρυκτικό καί ποιμαντικό. Τελεῖ ὅλα τά μυστήρια τής Ἐκκλησίας, μέ πρωταρχικό τή Θεία Λειτουργία. Βαπτίζει, μυρώνει, ἐξομολογεῖ, τελεῖ τά μυστήρια τοῦ Γάμου καί τοῦ Ἁγίου Εὐχέλαιου, τελεῖ τίς ποικίλες ἀγιαστικές ἀκολουθίες. Προσεύχεται. Μελετᾷ καί κηρύττει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, κατηχεῖ τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Συμπαραστέκεται στούς πιστούς, μετέχει στήν χαρά καί στόν πόνο τῶν ἐνοριτῶν του. Εἶναι κοντά στήν ἀρρώστεια τους, στή φτώχεια, στήν ἀνεργία, στήν ἀποτυχία. Χαίρεται μαζί τους μέ τή γέννηση ἑνός νέου παιδιοῦ, μέ τό γάμο ἑνός ἄλλου, μέ τό κτίσιμο τοῦ σπιτιοῦ, μέ τήν ἀγορά νέου ὀχήματος, μέ τήν πρόοδο καί τήν ἐπιτυχία τους. Εἶναι κοινωνός σέ ὅλα καί σέ ὅλους.

Καί ὅλα αὐτά, ἐργαζόμενος μέσα στό σύγχρονο κόσμο, πού κατακλύζεται ἀπό μία φοβερή ἰδεολογική καί θρησκευτική νεροποντή. Μέσα σ' ἕνα κόσμο πνευματικά ἀνάπηρο καί γνωσιολογικά ἐγκλωβισμένο, πού δέν διαθέτει τόν ἀπαραίτητο δέκτη, γιά νά συλλάβει τό θαῦμα πού ἐπιτελεῖται στόν χῶρο τής Ἐκκλησίας. Εἶναι αὐτό, πού ἔχει πεῖ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ὅτι, τούς ποιμένες του τούς ἀποστέλλει σέ ἕνα τέτοιο κόσμο *«ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων».* (Ματθ. Ι' 16)

Ὁ Ἱερέας ἀποστελλόμενος μέσα στόν κόσμο καί ἐργαζόμενος ὅπως θέλει ὁ Ἅγιος Θεός, γίνεται μία προσφορά, ἕνα ὀλοκαύτωμα στό θρόνο τής χάριτος. Ἀσφαλῶς, δέν εἶναι αὐτός πού ἀγιάζει καί σώζει τόν κόσμο, ἀλλά ὁ Πατήρ καί ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού οἰκονομεῖ τά πάντα. Ὁ Ἱερέας μόνο δανεῖζει τήν γλῶσσα του καί τά χέρια του, τόν ἑαυτό του ὀλόκληρο.

Ὁ Ἱερέας εἶναι αὐτός πού κατεβάζει τόν Θεό στήν γῆ καί ἀνεβάζει τούς ἀνθρώπους στόν οὐρανό! Εἶναι αὐτός πού προσεύχεται γιά ὅλους τούς πιστούς καί ἡ προσευχή του γίνεται εἰσακουστή ἀπό τόν Θεό. Ὁ Ἱερέας ἐκπροσωπεῖ τόν Θεό μέσα στόν κόσμο καί δι' αὐτοῦ ἀγιάζεται ὁ κόσμος ἀπό τόν Θεό. Ἡ παρουσία τοῦ Ἱερέα μέσα σέ μία κοινωνία εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐλογία πού μπορεῖ νά ὑπάρξει!

Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ ἴδιοι οἱ πιστοί δέν τό ἔχουν ἀντιληφθεῖ αὐτό. Πολλοί ἀπό αὐτούς ὄχι μόνο δέν σέβονται τόν Ἱερέα ἀλλά τόν κακολογοῦν καί τόν κατηγοροῦν καί τόν συκοφαντοῦν. Αὐτόν, πού τούς βάπτισε, πού ἐνδιαφέρεται γι' αὐτούς καί τούς ὑπηρετεῖ. Ὁ Ἱερέας, ἂν δέν

φταίει, δέν παθαίνει τίποτα, ὅμως ἐκεῖνος πού στέκεται ἔτσι ἀπέναντί του, ἔχει κρίμα μεγάλο. Αὐτός πού κατηγορεῖ δέν κατηγορεῖ ἕναν ἀπλό ἄνθρωπο, δέν ἀπρεπεῖ σέ ἕναν ὅποιονδήποτε ἀπεσταλμένο ἀλλά στόν ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ!

ἽΟλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκφράζονται μέ τά ὑπεροχώτερα λόγια γιά τόν Ἱερέα, γιά τό μέγεθος τῆς ιερωσύνης. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σημειώνει τά ἐξῆς: *«Εἰς οὐδένα τῶν ἀγγέλων ἐδόθη ἡ ἐξουσία τοῦ ἀφιέναι ἀμαρτίας. Ὁ Ἱερεὺς ὅμως ἔχει λάβει τοιαύτην ἐξουσίαν παρά τοῦ Κυρίου... Ἐν γένει εἰς τόν Ἱερέα ὁ Θεός ἐνεπιστεύθη τοιαῦτα μυστήρια, εἰς τά ὁποῖα καί ἅγγελοι παρακλύπτουν νά εἶδουν. Ὅντως ἰλιγγιά ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν σκέπτεται τό ἀσύλληπτον ὕψος τοῦ ἱερατικοῦ ὑπουργήματος».*

Σ' αὐτό τό σημεῖο θά ἤθελα νά ἀντιγράψω κάποιες σκέψεις καί ἀπό τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, πού ἀναφέρονται στόν Ἱερέα καί στή συμπεριφορά πρὸς αὐτόν:

«Νά προσέχετε, ἀδελφοί μου, σεῖς οἱ κοσμικοί, νά μή κατηγορεῖτε τοὺς παπάδες σας, νά μή τοὺς ὕβρίζετε καί νά μή τοὺς παραμελεῖτε, διότι βάνετε φωτιά καί καίεσθε, διότι οἱ παπάδες εἶναι ἀνώτεροι καί ἀπό τοὺς Ἀγγέλους καί ἀπό τοὺς βασιλεῖς. Ἐγώ, ἀδελφοί μου, ἡ γνώμη μου ἔτσι μέ λέγει νά κάμω. Ἐάν ἀπαντῶ ἕνα παπά καί ἕνα βασιλέα, μέ φαίνεται εὐλογον τόν παπά νά βάλω νά καθίσει ὑψηλότερα ἀπό τόν βασιλέα, καί ἐάν ἀπαντήσω ἕνα παπά καί ἕνα ἅγγελον, πρῶτα θά χαιρετήσω τόν παπά καί ἔπειτα τόν ἅγγελον. Διότι, ἀδελφοί μου, ὁ Ἱερέας εἶναι ἀνώτερος καί ἀπό τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἀνώτερος καί ἀπό τό ἅγιον Ποτήριον, διότι τό ἅγιον Ποτήριον εἶναι ἄψυχον, μά ὁ ἱερεὺς ματαλαμβάνει τά Ἄχραντα Μυστήρια καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τό τίμιον σῶμα καί αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί Θεοῦ. Ἐγώ, ἀδελφοί μου, δέν ἔχω καμμίαν κατηγορίαν νά κάμω τῶν παπάδων, διότι εἶναι παπάδες καί ἔχουν τόν Χριστόν, ὅπου τοὺς παιδεύει καί ὅ,τι σφάλμα κάμουν οἱ παπάδες, ἔχει ὁ Χριστός μας ράβδον σιδηράν δι' αὐτούς».

ἽΟταν οἱ ἅγιοι ὁμιλοῦν ἔτσι γιά τόν Ἱερέα, ποιά θά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση καί ἡ συμπεριφορά τῶν πιστῶν πρὸς αὐτόν; Τῆ μία ἡμέρα τόν κατηγορεῖς καί τήν ἐπόμενη ζητᾶς ἀπό αὐτόν νά προσευχηθεῖ γιά τό πρόβλημά σου; Τήν ἄλλη τόν συκοφαντεῖς καί τήν Κυριακή θέλεις νά πάρεις τό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀπό τά χέρια του; Κάποιες φορές τόν κατακρίνεις καί ὅταν τόν συναντήσεις, ὑποκριτικά δείχνεις ὅτι τόν σέβεσαι; ἽΑν στόν ὅποιονδήποτε δέν ἐπιτρέπεται αὐτή ἡ κατακριτέα συμπεριφορά, πολύ περισσότερο δέν ἐπιτρέπεται πρὸς τόν Ἱερέα.

ἽΟ λαός παρομοιάζει τόν Ἱερέα σάν τό κάρβουνο, πού ὅταν εἶναι ἀναμμένο σέ καίει καί ὅταν εἶναι σβηστό σέ μουτζουρώνει.

ἽΟ Ἱερέας πάντοτε προσεύχεται *«ὐπέρ τῶν μισούντων καί ἀγαπόντων αὐτόν»*, πάντοτε δικαιολογεῖ τά πταίσματα καί τίς ἀτυχεῖς συμπεριφορές τῶν πιστῶν, πάντοτε ἐνδιαφέρεται καί προνοεῖ γιά τό λογικό του ποῖμνιο. Εἶναι καί αὐτός ἄνθρωπος μέ ἐλλείψεις καί λάθη καί ἐλαττώματα. Προσπαθεῖ καί ἀγωνίζεται. Πέφτει καί σηκώνεται. Χρειάζεται καί αὐτός νά προσευχηθοῦν οἱ πιστοί *«περί αὐτοῦ»*, ὅπως ἔλεγε καί ὁ μέγας ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, Παῦλος. Ὁ Ἱερέας προχωρεῖ μπροστά, ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους στό Θεό, γι' αὐτό καί δέχεται τή δριμύτερη πολεμική ἀπό παντού. Στέκεται ὡς ἀλεξικέραυνο, γιά νά προστατεύσει τό ποῖμνιό του, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστός. Πολεμεῖ μέ τοὺς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. (Ἐφεσ. Στ' 12) Πρέπει νά μείνει ὀρθιος! ἽΑν πέσει, ἀλίμονο καί γι' αὐτόν, ἀλίμονο καί γιά τοὺς πιστούς. ἽΑν παταχθεῖ ὁ ποιμένας, τό ποῖμνιο θά διασκορπισθεῖ. (Ματθ. ΚΣτ' 31) Αὐτό δέν συμφέρει σέ κανένα.

Τό συμπέρασμα, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἀπλό: ὁ Ἱερέας νά ἐνδιαφέρεται γιά τοὺς πιστούς καί οἱ πιστοί νά σέβονται τόν Ἱερέα καί νά προσεύχονται γι' αὐτόν. ἽἘτσι σάν μία ἐν Χριστῶ οἰκογένεια, θά μπορέσουν νά ἀξιοθοῦν τῆς ἐπουρανοῦ Βασιλείας τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ!

Μή μένοντας στίς μικρότητες καί στίς ἀδυναμίες
εὐχομαι νά μᾶς εὐλογεῖ ὁ Θεός πάντοτε
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου